

**SÈRIE 3****Exercici 1**

(3 punts en total)

1.1. El **punt de fuga** ens ajuda a donar profunditat a la imatge mitjançant línies reals o imaginàries que convergeixen en un punt infinit.



1.2. La **stop-motion** és una tècnica d'animació que consisteix a aparentar moviment d'objectes estàtics mitjançant una sèrie de imatges fixes successives. Podria definir-se aquesta tècnica com a *animació artesanal*, atès que el moviment es construeix manipulant un objecte, amb les mans, fotograma a fotograma. Es treballa amb materials molt diversos com ara la plastilina, la sorra, el paper, o el fang.

(1 punt)

1.3. L'**aire** és l'espai buit que, amb una funció narrativa o descriptiva, es deixa al voltant dels objectes o personatges dins del pla. Per exemple, quan un personatge parla a un altre fora de camp a la seva dreta té més aire en aquesta direcció, o, quan camina, és habitual deixar aire cap a la direcció que li queda per recórrer.

A tall d'exemple per al dibuix:



(1 punt)

**Exercici 2 (7 punts)**

## OPCIÓ A

**2.1.** Les redaccions poden ser molt diverses, per això es valorarà en la resposta la bona estructuració i exposició de les idees bàsiques i la capacitat de desenvolupar un discurs narratiu clar i sintètic en referència a l'anàlisi de la imatge. Dins de la valoració de la competència d'analitzar visualment la imatge, s'avaluarà positivament l'abundant utilització de terminologia pròpia de la matèria i la comprensió d'allò que es demana.

Els conceptes mínims que han d'estar presents a la redacció són:

**-Estructura dels elements que componen la imatge:** es tracta d'una estructura totalment clàssica on l'element principal que es vol destacar és situat pel fotògraf just en el centre de la imatge, on recau tot el pes visual, fruit d'un pla general zenital pres des d'un helicòpter.

**-Valoració cromàtica:** es tracta d'una fotografia en color exemple del fotoperiodisme modern. L'autor ha aconseguit un fort contrast cromàtic gràcies a l'efecte de situar en el centre de la imatge l'embarcació sencera i envoltar-la completament del color blau de l'oceà. Les persones que van a bord, d'ètnies diferents i vestides amb tot tipus de robes i color, conformen un veritable calidoscopi cromàtic (o un mosaic variant) on els colors es barregen i es redueixen pràcticament a petites pinzellades. Delimitant els dos espais, destaca el blanc de l'escuma en moviment provocada pel trajecte de l'embarcació.

**-Textures:** es podrien destacar bàsicament dues textures a la fotografia: la primera textura destacable seria el mosaic de cossos humans que conformen els passatgers de la petita embarcació. Els rostres expectants que miren cap a la càmera (de fet, cap a l'helicòpter que simbolitza la seva salvació) es difuminen i confonen creant una mena de pixelat que ens suggereix una massa humana despersonalitzada i perduda en mig del oceà. La segona textura seria la del mar que envolta l'embarcació composta per ones i escuma en moviment, molt compacta que contrasta amb el mosaic de persones.

(3 punts)

**2.2.** El fotoperiodisme és la representació gràfica d'un esdeveniment en qualsevol dels seus formats (escrit, digital o audiovisual) vinculat amb l'actualitat. Com a gènere periodístic s'organitza en seccions i especialitats, així podem parlar de fotoperiodisme de guerra, polític, esportiu, etc.

El fotoperiodisme comparteix, tot i que amb matisos, els principals trets diferencials del periodisme. D'aquesta manera es pot dir que el fotoperiodista utilitza la càmera com el periodista ha fet servir la ploma, la màquina d'escriure i, ara, l'ordinador, per copsar la realitat i fer-la arribar al seu públic.

Les seves característiques principals són:

\*Actualitat: El contingut de les imatges del fotoperiodisme ha de reflectir un fet actual, es tracta de portar a l'audiència allò que s'està esdevenint en aquell moment, allò que és notícia perquè és rellevant, important o interessant.

\*Objectivitat: El fotoperiodisme ha de fugir per definició de qualsevol manipulació de la imatge prèvia o posterior a la seva realització. Se suposa que allò que reflecteix l'objectiu del fotoperiodista ha de ser la realitat, un reflex de la veritat sense filtrar, i adequat al principis de l'ètica del periodisme i el seu codi deontològic. Així, són habituals en les seves fotografies les imatges crues i dures dels conflictes bèl·lics o altres esdeveniments dramàtics.

\*Qualitats estètiques: en el fotoperiodisme coincideixen la voluntat periodística de reflectir la realitat amb la capacitat de l'artista plàstic d'evocar sensacions i sentiments mitjançant les seves imatges. D'aquesta manera, ens troben amb una estètica molt acurada i una construcció visual molt treballada. Són habituals les imatges visualment molt espectaculars, que inclouen grans esdeveniments històrics i moments clau del nostre passat immediat.

També es caracteritza per l'espontaneïtat del fet que reflecteix, la qual cosa fa que el fotoperiodista hagi de triar entre la perfecció tècnica de la fotografia i la necessitat de copsar el moment just en què es produeix l'acció.

(2 punts)

**2.3.** Es tracta d'un **pla general zenital**, pres des de la vertical de l'objecte fotografiat, habitualment amb la utilització d'una grua, però en aquest cas des d'un helicòpter. A l'hora de fer el dibuix de la resposta es pot optar per fer un pla general amb un angle horitzontal, picat, contrapicat o fins i tot nadir si es mostrés la perspectiva des de sota de l'aigua.

A tall d'exemple per al dibuix:



(2 punts)

## OPCIÓ B

### 2.1.

P1: Primeríssim primer pla.

P2: Primer pla.

P3: Primeríssim primer pla.

P4: Pla mitjà.

P5: Pla mitjà.

P6: Primer pla.

P7: Pla detall

P8: Pla detall.

P9: Pla detall.

P10: Primer pla.

P11: Pla detall.

P12: Pla detall.

P13: Pla detall.

P14: Primer pla nadir.

P15: Primer pla.

P16: Pla mitjà.

P18: Pla mitjà zenital.

La funció més habitual del primer pla és la funció expressiva, ja que estableix una distància íntima amb el personatge per concentrar en ell la màxima atenció, mostrar intimitat, sentiments, etc. En aquest cas estem davant una funció expressiva i dramàtica on el sentiment que es transmet és la indefensió i la por.

(3 punts)

**2.2.** Es tracta de dibuixar una sèrie de vuit dibuixos. S'ha de valorar que l'alumne ha entès i sap aplicar els tipus de plans demanats, els quals han d'estar correctament realitzats i identificats, bé amb el nom complet o amb les abreviatures habituals. Es valorarà la qualitat gràfica en la realització dels dibuixos.

(2 punts)

**2.3.** El **cinema d'autor** és el cinema en el qual el director té un paper preponderant en basar-se normalment en un guió propi, i realitza la seva obra al marge de les pressions i limitacions que implica el cinema dels grans estudis comercials, cosa que li permet una major llibertat a l'hora de plasmar els seus sentiments i inquietuds en la pel·lícula.

En el cinema d'autor, l'autor és normalment identificable o recognoscible per alguns trets típics a la seva obra. En l'exemple de Alfred Hitchcock, tot i ser un cinema comercial, i rodat a l'empara dels grans estudis, es pot reconèixer sempre l'empremta personal del director, tant pel que fa a la seva narrativa cinematogràfica, caracteritzada per l'ús del suspens, com pel que fa a l'interès per reflectir la credibilitat de les històries. Amb paraules del teòric David Bordwell, el cinema d'autor "intenta representar les irregularitats de la vida real", utilitzant recursos com ara tècniques de muntatge més arriscades, música o imatges que *a priori* no tenen relació directa amb la història, personatges ambigus o finals oberts.

El cinema d'autor acaba tenint una "marca" pròpia a partir de la seva obra, fins i tot amb només un o dos films, valorant l'exploració narrativa, visual, espacial, temporal, de personatges, que acaba imposant el creador a la seva obra.

Dos dels trets del cinema d'autor presents en aquesta pel·lícula són: la mort de la protagonista i actriu de renom de l'època al començament de la història, i l'ús d'un muntatge i plans poc habituals en el cinema comercial.

(2 punts)